

ELVESZVE AZ OCEANÁRIUMBAN

Írta: **Wendy Gerner**
(Igaz történet alapján)

Krista szerette a Stanley Parkot. Szerette a tengerparti részeket. A játszótereket. Az állatsimogatót. A vonatozást.

De leginkább a hatalmas akváriumot szerette! Mindenféle tengeri állat volt ott. Nézte, ahogy egy medvefóka körbe-körbe úszik.

Aztán meghallott valamit. Egy kislány sírt! Senki nem állt meg segíteni neki.

Krista megrángatta az anyukája ruhájának ujját. „Nézd! Az a kislány sír!”

Anya odanézett. Kézen fogta Kristát, majd odasétált a lányhoz.

„Szia! – mondta Anya. – Segíthetünk valamiben?”

„Nem találok az anyukámat” – szipogta a kislány.

„Gyere, ülj ide mellénk – mondta Anya. – Megvárjuk veled!”

Krista és Anya leültek a kislánnyal. Agnesnek hívták.

„Amikor elveszel, az a legjobb, ha ott maradsz, ahol vagy – mondta Anya. – Így az anyukád tudni fogja, hol keressen.”

Agnes nagyon szomorúnak és ijedtnek tűnt. Krista azt kívánta, bár csak segíthetne. Elmondott egy rövid, csendes imát. *Mennyei Atyám! Kérlek, áldd meg Agnes anyukáját, hogy visszajöjjön.*

Krista próbálta felvidítani Agnest. Kérdéseket tett fel neki. Menő dolgokat mesélt neki a fókákról. Sőt, adott neki egy szép kagylót, amelyet a tengerparton talált.

Egy kis idő után egy néni szaladt oda hozzájuk. Agnes anyukája volt az. Szorosan átölelte Agnest. Mindketten köszönetet mondtak Kristának és az anyukájának.

Krista boldog volt, hogy segíthetett valakinek. ●

A szerző Kanadában, Brit Kolumbiában él.